

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - २)

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम् सोमं॑ म॒राती॒यतो॑ निदं॒हाति॑ वेदः। स नः॑
पर॒षद॑ति दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा ना॒वेव॑ सिन्धुं दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः॥१॥

ताम॒ग्निव॑र्णां तप॑सा ज्वल॒न्तीं वैरो॑च॒नीं क॑र्म॒फले॑षु जुष्टा॑म्।
दु॒र्गा दे॒वीः श॑रण॒महं॑ प्रप॑द्ये सु॒तर॑सि तर॒से नमः॑॥२॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॑भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भ॒वा तो॒काय॑ तन॒याय॑ शं योः॥३॥

वि॒श्वानि॑ नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॑दः सिन्धुं न ना॒वा दु॒रिता॑ऽति॒पर॑षि।
अ॒ग्ने अ॒त्रिव॒न्मन॑सा गृणा॒नोऽस्मा॑कं बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्॥४॥

पृ॒तना॑ जि॒तः सह॑मानमु॒ग्रम॒ग्निः हु॑वेम पर॒माध॑स॒धस्था॑त्। स
नः पर॒षद॑ति दु॒र्गाणि॑ वि॒श्वा क्षा॑म॒द्दे॒वो अ॒ति दु॒रिता॑त्य॒ग्निः॥५॥

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च स॒त्सि।
स्वाश्चा॒ग्ने त॒नुवं पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च सौ॒भग॑माय॒जस्व॥६॥

गोभि॒र्जुष्ट॑म॒युजो॑ निषि॑क्तं तवे॒न्द्र वि॒ष्णो॒रनु॑सञ्चरेम। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसानो॑ वैष्ण॒वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥७॥

का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मा॒रि॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ दु॒र्गिः प्र॒चो॒दया॑त्॥